

Steekproef bevestigt: microplastics uit infill kunstgrasvelden

Organisaties komen met plan om verspreiding infill te voorkomen

Vorig jaar verscheen in De Volkskrant het artikel 'Van kunstgras voetbalveld tot plastic soep', waarin gesteld werd dat er jaarlijks een miljoen kilo kunststofkorrels in het milieu terecht komt: vijfhonderd kilo per veld. Reden genoeg voor de Branchevereniging Sport- en Cultuurtechniek (BSNC) en vier gemeenten om te checken of deze bewering wel klopt. Onlangs presenteerde de branchevereniging haar bevindingen.

Auteur: Nino Stuivenberg

Veld	Sokken en schoenen Kg/jaar	Vegen Kg/jaar	Afvalwater Kg/jaar	Oppervlaktewater Kg/jaar	Grasberm Kg/jaar	Verharding Kg/jaar
Rotterdam SBR	12	20	0,9	0	240	1
Amsterdam SBR	12	9		10	240	60
Hoogeveen SBR	12	0	0,3	6	240	40
Utrecht TPE	12	5		100	15	2
Den Haag kurk	12	40		0	4	3

Resultaten (afgerond) verliesstromen per veld (Bron: BSNC).

Dat infill in het milieu terecht komt, mag geen verassing meer heten. Wie weleens heeft gevoetbald op een SBR-kunstgrasveld zal ongetwijfeld herkennen dat er na de wedstrijd de nodige rubberkorrels van het veld worden meegenomen. Korrels verdwijnen in sokken, kleding en schoenen, en komen op die manier op allerlei plaatsen terecht als *microplastics*. Sinds tien jaar bestaan er al maatregelen om de verspreiding van infill buiten kunstgrasvelden tegen te gaan, maar deze zijn voor zover bekend nooit geëvalueerd.

Per veld komt er jaarlijks zo'n driehonderd kilo SBR in het milieu terecht

Met een eerste, indicatieve studie brengt de BSNC daar nu dus verandering in. De branchevereniging en gemeenten gaven Sweco en SGS Intron opdracht om een onderzoek uit te voeren in verschillende gemeenten. Vijf velden werden daarbij onder de loep genomen: SBR-velden in Rotterdam, Amsterdam en Hoogeveen, een TPE-veld in Utrecht en een veld met kurk in Den Haag. Ondanks de beperkte omvang van de steekproef geeft de studie wel voldoende houvast voor het bepalen van maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van microplastics, zo oordeelt de BSNC.

SBR grootste boosdoener

Uit de resultaten van de studie blijkt dat de geschetste vijfhonderd kilo per veld bij lange na niet gehaald wordt. Dat infill grootschalig in het

milieu terecht komt, wordt echter wel duidelijk. De infill komt terecht op de verharding, graskanten en in sloten direct rond het veld. De drie onderzochte SBR-velden verloren allemaal zo'n driehonderd kilo infill per jaar. Dat is aanzienlijk meer dan velden die waren ingevuld met TPE (135 kilo) en kurk (zestig kilo). Van de verliesstromen – de hoeveelheid korrels die van het veld verdwijnt – komt de grootste hoeveelheid in de grasberm terecht, ongeveer 250 kilo per SBR-veld. Hoewel de microplastics geen schadelijke gevolgen hebben voor mens en dier, is het vanuit milieuoogpunt belangrijk om verspreiding te voorkomen. Opvallend genoeg werd er in de slib- en grondmonsters van het kurkveld in Den Haag nauwelijks kurk aangetroffen, maar wel veel SBR-granulaat. Het veld had tot 2012 namelijk SBR-infill.

De verdwijnende infill blijkt voornamelijk in de berm en op verharding terecht te komen. In het onderzoeksrapport wordt dan ook de kanttekening gemaakt dat uitloopmatten 'niet altijd effectief blijken te zijn, aangezien aan de andere zijde van de uitloopmat nog steeds infill op de verharding ligt'. De hoeveelheid infill die in sokken en schoenen verdwijnt, is slechts twaalf kilo per jaar. In verhouding is het verlies als gevolg van 'sokken en schoenen' dus gering, maar psychologisch heeft het wel degelijk een groot effect. Uit de resultaten van de studie kan geconcludeerd worden dat zo'n twintig tot vijftig procent van de jaarlijks aangevoerde infill naar de omgeving van het kunstgrasveld verdwijnt.

Plan van aanpak

Uit de studie blijkt dus dat er tijdens aanleg, onderhoud en gebruik op verschillende manieren korrels in het milieu belanden. Daarom hebben de BSNC, de gemeenten Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag, en Vaco/Recybem een plan van aanpak opgesteld om beheerders op weg te helpen om verdere verspreiding tegen te gaan. De Zorgplicht uit de Wet milieubeheer dient daarbij als uitgangspunt. De BSNC stelt verschillende beheermaatregelen voor. Zo raadt de branchevereniging aan om langs het veld een verhoogde kantopsluiting te

plaatsen, zodat infill niet door de wind verspreid wordt. Ook wordt aangeraden om onderhoudsmachines na gebruik nog op het veld schoon te maken. Bij bladblazen dient ervoor gezorgd te worden dat het blad op het veld blijft liggen, om het vervolgens als afval af te voeren. Al deze maatregelen kunnen ervoor zorgen dat de verspreiding van infill naar het milieu beperkt blijft.

Nieuw schandaal?

Voor nu beveelt de BSNC alle gemeenten aan om de bermen, kolken, schoonloopproosters en verhardingen rondom de kunstgrasvelden schoon te maken. De BSNC gaat in overleg met de KNVB en de Vereniging Sport en Gemeenten over hun rol en mogelijkheden om hun achterban te informeren over maatregelen om verspreiding te voorkomen. Terugkomend op het Volkskrant-artikel kan gesteld worden dat de miljoen kilo per jaar geen realistisch getal lijkt te zijn. Het onderzoek van de BSNC maakt echter wél duidelijk dat infill op een grootschalige manier in het milieu verdwijnt. Door *good housekeeping* en adequate maatregelen te nemen bij de aanleg van een veld kan verspreiding van infill beperkt worden. De bal ligt nu bij beheerders en gemeenten; het is aan hen om het plan van aanpak op te volgen. Duidelijk is in ieder geval wel dat het imago van SBR en kunstgras een nieuwe deuk heeft opgelopen.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6696